

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2016.5.4.
COM(2016) 290 final

2016/0142 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

**a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól
mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról szóló
539/2001/EK rendelet módosításáról**

(a felfüggesztési mechanizmus felülvizsgálata)

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

A nyugat-balkáni országokra vonatkozó vízumliberalizációs határozatokat követően a Bizottság 2011-ben az 539/2001/EK tanácsi határozatban¹ javaslatot tett egy olyan „vízumokra vonatkozó védzáradékra”, amely lehetővé teszi, hogy sürgős esetben és megfelelően meghatározott kritériumok alapján rövid időszakra ideiglenesen felfüggeszsek egy harmadik ország állampolgárainak vízummentességét, hogy leküzdjék egy vagy több tagállam esetleges nehézségeit, amelyek az irreguláris migráció, a megalapozatlan menedékkérelmek, vagy a tagállam által az érintett harmadik országnak benyújtott és elutasított visszafogadási kérelmek számának jelentős és lényeges növekedése esetén jelentkeznek².

2013. december 11-én az Európai Parlament és a Tanács elfogadta az 539/2001/EK rendeletet módosító 1289/2013/EU rendeletet³, amely bevezette az úgynevezett „felfüggesztési mechanizmust” és módosította a meglévő kölcsönösségi mechanizmust.

Az 539/2001/EK rendelet 1a. cikkébe foglalt, említett felfüggesztési mechanizmus bizonyos szükséghelyzetekben végső lehetőségként megengedi egy harmadik ország állampolgáira vonatkozó vízummentesség ideiglenes felfüggesztését. Ezt bármely tagállam kezdeményezheti, értesítve a Bizottságot arról, hogy hat hónapos időszakon keresztül – az előző év azonos időszakához vagy a vízummentességnek az adott esetben való alkalmazását megelőző utolsó hat hónaphoz képest – olyan szükséghelyzetet előidéző körülményekkel szembesült, amelyet önállóan nem tud orvosolni.

A szóban forgó körülményeket különösen az alábbiak számának jelentős és hirtelen növekedése képezi:

- a harmadik ország azon állampolgárai, akik a kérdéses tagállam területén jogtalanul tartózkodnak;
- az adott harmadik ország állampolgárai által benyújtott, megalapozatlan menedékkérelmek, amennyiben ez a növekedés különleges nyomást gyakorol a tagállam menekültügyi rendszerére;
- a tagállam által harmadik országhoz annak állampolgáira vonatkozóan benyújtott és elutasított visszafogadási kérelmek.

A Bizottság értesítésekor a tagállamnak indokolnia kell a mechanizmus aktiválását, és közölnie kell a vonatkozó adatokat és statisztikákat, valamint ismertetnie kell a helyzet orvoslása érdekében megtett intézkedéseket. A Bizottság ezt követően tájékoztatja a Tanácsot és az Európai Parlamentet, valamint megvizsgálja a helyzetet és a probléma hatókörét (az érintett tagállamok számát, az Unió általános migrációs helyzetére gyakorolt hatást).

---

¹ A Tanács 2001. március 15-i 539/2001/EK rendelete a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról, HL L 81., 2001.3.21., 1. o.

² COM(2011) 290 végleges.

³ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. december 11-i 1289/2013/EU rendelete a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról szóló 539/2001/EK tanácsi rendelet módosításáról, HL L 347., 2013.12.20., 74. o.

A Bizottság úgy dönthet, hogy intézkedéseket kell tenni, figyelembe véve, hogy milyen következménnyel járna a vízummentesség felfüggesztése az Uniónak és tagállamainak a szóban forgó harmadik országgal való külkapcsolataira, miközben szorosan együttműködik a szóban forgó harmadik országgal, hogy alternatív hosszú távú megoldásokat találjanak. Ebben az esetben a Bizottságnak az értesítés kézhezvételétől számított három hónap áll rendelkezésre, hogy végrehajtási jogi aktust fogadjon el, amelyben az érintett harmadik ország állampolgárai esetében hat hónapra ideiglenesen felfüggeszti a vízummentességet.

E hathónapos időszak lejártá előtt a Bizottságnak jelentést kell benyújtania az Európai Parlament és a Tanács számára. E jelentéshez csatolni lehet az 539/2001/EK rendelet módosítására irányuló jogalkotási javaslatot, amelynek célja a szóban forgó harmadik ország áthelyezése a vízumköteles országok jegyzékébe (I. melléklet), és így az állandó vízumkötelezettség bevezetése annak állampolgáraival szemben. Ilyen esetben a vízummentesség ideiglenes felfüggesztése maximum 12 hónapos időszakkal meghosszabbítható.

Az Európai Unió jelenlegi migrációs helyzetével, valamint a szomszédos országokkal (Grúzia, Ukrajna, Koszovó, Törökország) folytatott vízumliberalizációs párbeszédnek sikeres lezárásával összefüggésben több tagállam megkérdőjelezte, hogy a vízummentesség felfüggesztésére vonatkozó hatályos mechanizmus biztosítja-e a az egyes szükséghelyzetekben való fellépéshez szükséges rugalmasságot. E tagállamok különösen a következőkkel érveltek:

- a lehetséges felfüggesztési okok túl korlátozottak, és például nem tartalmazzák azt, ha egy harmadik ország nem működik együtt azon harmadik országbeli állampolgárok visszafogadásában, akik az említett harmadik országon utaztak keresztül, amennyiben az Unió vagy a tagállam és az adott harmadik ország közötti visszafogadási megállapodás rendelkezik e visszafogadási kötelezettségről;
- a Bizottságra is ki kellene terjeszteni a felfüggesztési mechanizmus aktiválásának értesítés útján történő kezdeményezését, amit a rendelet kizárólag a tagállamok számára tesz lehetővé;
- a referencia-időszakok és a határidők túl hosszúak, és nem teszik lehetővé a szükséghelyzetekre való gyors reagálást.

Tekintettel a Bizottság Grúziára⁴, Ukrajnára⁵, Törökországra⁶ és Koszovóra⁷ vonatkozó közelmúltbeli vízumliberalizációs javaslataira, valamint a tagállamokkal folytatott újabb megbeszélésekre, a Bizottság úgy döntött, hogy az 539/2001/EK rendelet módosítására irányuló javaslatot terjeszt elő a jelenlegi felfüggesztési mechanizmus felülvizsgálata céljából.

A fő cél a felfüggesztési mechanizmus megerősítése oly módon, hogy megkönnyíti a tagállamok számára az esetleges felfüggesztéshez vezető körülményekre vonatkozó értesítést, valamint lehetővé teszi, hogy a Bizottság saját kezdeményezésére aktiválja a mechanizmust. A mechanizmus alkalmazását különösen azáltal kell megkönnyíteni, hogy az eljárás gyorsítása érdekében lerövidítik a referencia-időszakokat és a határidőket, valamint kibővítik a felfüggesztés lehetséges indokainak körét, amelynek ki kell terjednie az olyan harmadik országbeli állampolgárok vonatkozó, elutasított visszafogadási megállapodások számának jelentős növekedésére, akik e harmadik országon utaztak keresztül, amennyiben az Unió vagy

---

⁴ COM(2016) 142 final.

⁵ COM(2016) 236 final.

⁶ COM(2016) 279 final.

⁷ COM(2016) 277 final.

a tagállam és az adott harmadik ország közötti visszafogadási megállapodás rendelkezik e visszafogadási kötelezettségről. A Bizottság szintén képesnek kell lennie a mechanizmus aktiválására abban az esetben, ha a harmadik ország nem működik együtt a visszafogadás terén, különösen akkor, ha visszafogadási megállapodást kötöttek az adott harmadik ország és az Unió között.

- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

Az 539/2001/EK tanácsi rendelet felsorolja a tagállamok külső határainak átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országait. Az 539/2001/EK rendeletet Írország és az Egyesült Királyság kivételével valamennyi tagállam, továbbá Izland, Liechtenstein, Norvégia és Svájc alkalmazza. A rendelet az Unió a bármely 180 napos időszakon belül legfeljebb 90 napos rövid tartózkodásokra vonatkozó közös vízumpolitikájának részét képezi.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

- **Jogalap**

Mivel a javaslat az Unió közös vízumpolitikájának módosítására irányul, jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 77. cikke (2) bekezdésének a) pontja. A javasolt rendelet a schengeni vívmányok továbbfejlesztését képezi.

- **Szubszidiaritás, arányosság és a jogi aktus típusának megválasztása**

Az 539/2001/EK rendeletben meghatározott felfüggesztési mechanizmus az EU közös vízumpolitikájának szerves részét képezi. Az a célkitűzés, hogy hatékonyságának növelése érdekében oly módon erősítsék meg a mechanizmust, hogy kibővítik annak alkalmazási körét, és lehetővé teszik a Bizottság számára, hogy saját kezdeményezésére aktiválja azt, kizárólag uniós szintű fellépéssel, nevezetesen a rendelet módosításával valósítható meg. A tagállamok nem léphetnek fel önállóan a politikai célkitűzés eléréséhez. A politikai célkitűzés eléréséhez nem áll rendelkezésre más (nem jogalkotási) alternatíva.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **A hatályos jogszabály utólagos értékelései/ célravezetőségi vizsgálatai**

A 2013 decemberében bevezetett, hatályos felfüggesztési mechanizmust mostanáig soha nem alkalmazták; ezért nem állnak rendelkezésre gyakorlati tapasztalatok a jelenlegi mechanizmussal kapcsolatosan. Több tagállam szerint azonban azért nem került sor soha a mechanizmus alkalmazására, mivel az aktiválása túl nagy akadályokba ütközött, és túl hosszúak voltak a határidők.

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

A COREPER és a vízum-munkacsoport keretében megvitatták a tagállamokkal az Unió szomszédságában lévő országokra vonatkozó vízumliberalizáció nyomán bevezetendő további biztosítékok szükségességét. E javaslat elkészítésekor figyelembe vették a tagállamok nem hivatalos javaslatait a felfüggesztési mechanizmus felülvizsgálatra.

- **Hatásvizsgálat**

A felfüggesztési mechanizmus felülvizsgálata önmagában véve nem jár semmiféle közvetlen gazdasági vagy egyéb hatással. Amikor megvizsgál egy tagállam által adott értesítést, a

Bizottságnak minden egyedi esetben részletesen értékelnie kell az adott harmadik ország állampolgáira vonatkozó vízummentesség esetleges felfüggesztésének politikai és gazdasági hatását, mielőtt döntene arról, hogy szükség van-e intézkedésre. Ezért ehhez a javaslatához nincs szükség hatásvizsgálatra.

- **Alapjogok**

Ez a javaslat nem érinti hátrányosan az alapjogoknak az Európai Unión belüli védelmét.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

n.a.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

A Bizottság fokozott figyelemmel kíséri majd a közelmúltbeli vízumliberalizációs határozatok eredményeként kialakuló migrációs és biztonsági helyzetet, így szükség esetén teljes mértékben ki tudja használni a felülvizsgált felfüggesztési mechanizmus révén biztosított lehetőségeket.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

Ez a javaslat, amely az 539/2001/EK rendelet 1a. cikkébe foglalt felfüggesztési mechanizmus felülvizsgálatára irányul, a következő elemekből áll:

- Módosul azon körülmények meghatározása, amelyek esetén a tagállamok értesíthetik a Bizottságot annak tisztázása érdekében, hogy a felfüggesztési mechanizmus nem csupán „szükséghelyzetekben, végső lehetőségként”, hanem általában véve olyan esetben alkalmazható, ha a vízumliberalizáció az irreguláris migráció, a megalapozatlan menedékkérelmek, vagy az elutasított visszafogadási megállapodások számának komoly növekedéséhez vezet.
- Hat hónapról két hónapra rövidül az a referencia-időszak, amely e helyzetnek az előző évi vagy a vízumliberalizációt megelőző helyzettel való összehasonlítására szolgál.
- Elegendő, hogy az irreguláris migráció, a megalapozatlan menedékkérelmek vagy az elutasított visszafogadási kérelmek növekedése „jelentős” legyen, míg a növekedésnek jelenleg „hirtelennek és jelentősnek” kell lennie.
- Az értesítésbe foglalható, lehetséges felfüggesztési okok közé kell taroznia, ha egy harmadik ország nem működik együtt azon más harmadik országbeli állampolgárok visszafogadásában, akik kérésztülutastak az említett harmadik országban, amennyiben az Unió vagy a tagállam és az adott harmadik ország közötti visszafogadási megállapodás rendelkezik e visszafogadási kötelezettségről.
- Megszűnik a (hétéves) időbeli korlátozás lehetősége a jelenlegi helyzetnek a vízumliberalizáció előtti helyzettel való összehasonlítása tekintetében.
- A Bizottság lehetőséget kap arra, hogy saját kezdeményezésére aktiválja a felfüggesztési mechanizmust, ha konkrét és megbízható információk állnak rendelkezésre olyan körülményekről, amelyekről a tagállamok értesítést adhatnak, vagy arról, hogy a harmadik ország – általában véve – nem működik együtt a

visszafogadás terén, különösen amennyiben uniós szintű visszafogadási megállapodást kötöttek az adott országgal. Például az alábbiak jelenthetik az együttműködés hiányát:

- elutasítják a visszafogadási kérelmeket, vagy nem válaszolnak azokra,
  - nem állítják ki a megállapodásban meghatározott határidőre a visszafogadás céljára szolgáló úti okmányokat, vagy nem fogadják el a megállapodásban meghatározott határidők lejártát követően kiállított európai úti okmányokat,
  - felmondják vagy felfüggesztik a megállapodást.
- Amennyiben a Bizottság a bejelentett (vagy az értesülése szerinti konkrét és megbízható információk tárgyát képező) körülmények vizsgálatát követően úgy dönt, hogy intézkedésre van szükség, három hónapról egy hónapra csökkent azon végrehajtási aktus elfogadásának határideje, amellyel ideiglenesen felfüggeszti az érintett harmadik ország vízummentességét.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

**a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról szóló
539/2001/EK rendelet módosításáról**

(a felfüggesztési mechanizmus felülvizsgálata)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 77. cikke (2) bekezdésének a) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az 539/2001/EK tanácsi rendelet⁸ felsorolja a tagállamok külső határainak átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országait.
- (2) A rendelet II. mellékletében felsorolt harmadik országok vízummentességének ideiglenes felfüggesztésére vonatkozó mechanizmus (a továbbiakban: a felfüggesztési mechanizmus) megerősítése érdekében egyszerűbbé kell tenni a tagállamok számára az esetleges felfüggesztéshez vezető körülményekről szóló értesítést, és lehetővé kell tenni a Bizottság számára, hogy saját kezdeményezésére indítsa meg a mechanizmust.
- (3) Ennek keretében meg kell könnyíteni a mechanizmus alkalmazását egyrészt a gyorsabb eljárást lehetővé tevő rövidebb referencia-időszakok és határidők megállapításával, másrészt a felfüggesztés lehetséges okainak azon körülményre történő kiterjesztésével, amikor jelentősen megnő az érintett harmadik ország területén átutazott harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozóan benyújtott elutasított visszafogadási kérelmek száma, amennyiben az Unió vagy a tagállam és az adott harmadik ország közötti visszafogadási megállapodás rendelkezik e kötelezettségről. Lehetővé kell tenni, hogy a mechanizmust a Bizottság is megindíthassa abban az esetben, ha a harmadik ország nem működik együtt a visszafogadás terén, és különösen abban az esetben, ha visszafogadási megállapodás van hatályban az érintett harmadik ország és az Unió között.
- (4) Ez a rendelet a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek alkalmazásában az Egyesült Királyság a 2000/365/EK tanácsi határozattal⁹

⁸ A Tanács 2001. március 15-i 539/2001/EK rendelete a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról, HL L 81., 2001.3.21., 1. o.

összhangban nem vesz részt. Az Egyesült Királyság tehát nem vesz részt e rendelet elfogadásában, és a rendelet vagy annak alkalmazása rá nézve nem kötelező.

- (5) Ez a rendelet a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek alkalmazásában Írország a 2002/192/EK tanácsi határozattal¹⁰ összhangban nem vesz részt. Írország tehát nem vesz részt e rendelet elfogadásában, és a rendelet vagy annak alkalmazása rá nézve nem kötelező.
- (6) Izland és Norvégia tekintetében e rendelet az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között létrejött, e két államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodás értelmében vett schengeni vívmányok azon rendelkezéseit fejleszti tovább, amelyek az 1999/437/EK tanácsi határozat¹¹ 1. cikkének B. pontjában említett területhez tartoznak.
- (7) Svájc tekintetében ez a rendelet az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK határozatnak a 2008/146/EK tanácsi határozat¹² 3. cikkével összefüggésben értelmezett 1. cikkének B. pontjában említett területhez tartoznak.
- (8) Liechtenstein tekintetében ez a rendelet az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK határozatnak a 2011/350/EU tanácsi határozat¹³ 3. cikkével összefüggésben értelmezett 1. cikkének B. pontjában említett területhez tartoznak,

---

⁹ A Tanács 2000. május 29-i 2000/365/EK határozata Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának a schengeni vívmányok egyes rendelkezéseinek alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről, HL L 131., 2000.6.1., 43. o.

¹⁰ A Tanács 2002. február 28-i 2002/192/EK határozata Írországnak a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről, HL L 64., 2002.3.7., 20. o.

¹¹ A Tanács 1999. május 17-i 1999/437/EK határozata az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között, e két államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodás alkalmazását szolgáló egyes szabályokról (HL L 176., 1999.7.10., 31. o.).

¹² A Tanács 2008. január 28-i 2008/146/EK határozata az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodásnak az Európai Közösség nevében történő megkötéséről, HL L 53., 2008.2.27., 1. o.

¹³ A Tanács 2011. március 7-i 2011/350/EU határozata az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló, különösen a belső határokon történő ellenőrzés megszüntetéséhez és a személyek mozgásához kapcsolódó társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyvnek az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 160., 2011.6.18., 19. o.).

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 539/2001/EK rendelet 1a. cikke az alábbiak szerint módosul:

1. Az (1) bekezdésben el kell hagyni a következő szövegrészeket:

„szükséghelyzetekben”, „végső lehetőségként”.

2. A (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok értesíthetik a Bizottságot, amennyiben azzal szembesülnek, hogy két hónapos időszakon keresztül az előző év azonos időszakához vagy a vízummentességnek a II. mellékletben szereplő harmadik ország állampolgárai esetében való alkalmazását megelőző utolsó két hónaphoz képest a következő, általuk önállóan meg nem oldható körülmények közül egy vagy több fennáll:

a) a harmadik ország azon állampolgárai számának jelentős növekedése, akik a tagállam területén jogtalanul tartózkodnak;

b) a harmadik ország állampolgárai által benyújtott, alacsony arányban elfogadott, menedékgig iránti kérelmek számának jelentős növekedése;

c) a tagállam által harmadik országhoz annak állampolgáira, vagy – amennyiben az Unió vagy a tagállam és a harmadik ország közötti visszafogadási megállapodás rendelkezik e kötelezettségről – a harmadik ország területén átutazott harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozóan benyújtott és elutasított visszafogadási kérelmek számának jelentős növekedése.

Az első albekezdésben említett értesítést megfelelően indokolni kell, és közölni kell a vonatkozó adatokat és statisztikákat, valamint azon előzetes intézkedések részletes leírását, amelyeket az érintett tagállam a helyzet orvoslása érdekében megtett. A Bizottság az értesítésről haladéktalanul tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot.”

3. A cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Amennyiben a Bizottság konkrét és megbízható információkkal rendelkezik a (2) bekezdés a), b) és c) pontjában említett körülményekről vagy arról, hogy a harmadik ország – különösen abban az esetben, ha a harmadik ország és az Unió között visszafogadási megállapodás van hatályban – nem tanúsít együttműködést a visszafogadás terén, azaz például:

- elutasítja a visszafogadási kérelmeket, vagy nem válaszol azokra,
- nem állítja ki a megállapodásban meghatározott határidőre a visszafogadás céljára szolgáló úti okmányokat, vagy nem fogadja el a megállapodásban meghatározott határidők lejártát követően kiállított európai úti okmányokat,
- felmondja vagy felfüggeszti a megállapodást,

a Bizottság saját kezdeményezésére tájékoztathatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot. Ez a tájékoztatás egyenértékű a (2) bekezdés szerinti értesítéssel.”

4. A (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A Bizottság megvizsgálja a (2) bekezdés szerint közölt értesítést, és ennek során figyelembe veszi az alábbiakat:

a) fennáll-e a (2) és a (2a) bekezdésben leírt helyzetek valamelyike;

b) a (2) és a (2a) bekezdésben leírt helyzetek bármelyike által érintett tagállamok száma;

c) a (2) bekezdésben említett növekedések – a tagállamok által szolgáltatott vagy a Bizottság rendelkezésére álló adatokból kitűnően – összességükben milyen hatást gyakorolnak az Unió migrációs helyzetére;

d) az [Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség], az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal vagy az Európai Rendőrségi Hivatal (Europol) által készített jelentések, amennyiben a konkrét eset körülményei ezt szükségessé teszik;

e) a közrend és a belső biztonság átfogó kérdése, az érintett tagállammal folytatott konzultáció alapján.

A Bizottság vizsgálata eredményeiről tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot.”

5. A (4) bekezdésben a „három hónapon belül” szövegrész helyébe az „egy hónapon belül” szövegrész lép.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet a Szerződéseknek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök